

İNANCIŒ ADI: GANAKKALE

Karla yazıldı bu inanılmaz destan,
Ganakkale'de sulara gömüldü düřman.
Ay yıldız inmedi, inmeyecek semadan;
Var olduċa gĝsmzde bu iman.

Terk edilmedi mevziler hiċbir zaman,
Sirtlayıverdi koca mermiyi bir an.
Saldı Seyit topları düşman üstüne,
Zaferin geleceĝinin iřaretiydi o an.

Sıralandı gemiler boĝazın her yerine,
Oluřturdular adeta demirden bir perde.
Ona raĝmen korku yoktu Mehmetcik'in gözünde,
Korkusuzca atıldı düşmanın üstüne.

Anafartalar'da, Arıburnu'nda, Conkbayırı'nda,
Karşı koyduk tüm gücümüzle düşmana.

Yedisinden yetmiřine verdik omuz omuza,
Geçilmez kıldık Ganakkale'yi kararlılıĝımızla.

Toprak namustur bir karışı verilmez,
Unutmasınlar bizde Mustafa Kemaller tükenmez.
Aldılar derslerini geldikleri gibi döndüler,
Karıdık zihinlerine: "Ganakkale geçilmez!"